

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

שירת הים - בשמחה

שירת הים היא שירת הניצחון של עם ישראל מדור דור - מיציאת מצרים וקריעת ים סוף ועד לאחרית הימים, ככתוב "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לד' ויאמרו לאמר אשירה לד' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים", ועד "נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נזה קדשך... תביאמו ותיטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ד', מקדש ד' כוננו ידיך" (שמות טו). ואכן במשך אלפי שנים שרים ישראל מידי יום ביומו את שירת הים, שירת הניצחון, בפסוקי דזמרה בשמחה, כפי שנפסק בהלכה: "יש לומר אותה בשמחה, וידמה בדעתו כאילו באותו היום עבר את הים, והאומר בשמחה מוחלין לו כל עוונותיו" (שו"ע או"ח נא מ"ב יז).

למרות הניצחון הגדול על פרעה וחילו, העז עמלק להתנפל על ישראל במטרה להשפילם ואף להשמידם ככתוב: "ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים" (שמות יז ח), ומאז ועד היום יש לנו חשבון ארוך ומלחמה מדור לדור בעמלק. ככתוב "כתוב זאת זיכרון בספר ושים באזני יהושע כי מזה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים... כי יד על כס יה מלחמה לד' בעמלק מדור דור" (יד, טז).

המלחמה בעמלק, שמגמתו השמדת ישראל ח"ו, נמשכת עד שנוכה לישועה השלמה, כפסיקת הרמב"ם: "שלוש מצוות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ - למנות להם מלך ולהכרית זרעו של עמלק ולבנות בית הבחירה" (רמב"ם הלכות מלכים פ"א א).

נכון לעכשיו, לאורך כל הדורות קמו מזרעו של עמלק צוררי ישראל במטרה להשמיד את עם ישראל ח"ו, עוד מימי שאול ודוד לפני בית ראשון, בשלהי גלות בבל - המן הרשע, ובדורנו - היטלר ימ"ש וההוולכים עמו, שרצחו שליש מעמנו בגלל היותם יהודים. גם בימים אלו ממש, גם כשמשתוללת המגפה בעולם, עדיין שונאי היהודים מרימים ראש ומתכננים להשמיד את מדינת ישראל ח"ו. אך באמת השלום בוא יבוא כאשר נרתיע את אויבינו ונגרום שיתקיים בהם "חיל אחז יושבי פלשת תיפול עליהם אימתה ופחד" ומתוך כך נזכה להתקיימות המשך השירה "תביאמו ותיטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ד', מקדש ד' כוננו ידיך".

מהמצפה לישועה

זך כנמן בי"א

2 געגועים לאורו.

לזכרו של הרב יאיר אוריאל זצ"ל
שנפטר בכ"א שבט תשס"ז

לחם שמים ולחם הארץ
// הרב און טרבלסי

3 קדושה "מקורית"
מאורות הרב קוק // הרב יורם אליהו

4 שישים שנה לוויכוח ההיסטורי
בשביל הנשמה // הרב ליאור לביא

5 "עשית את התורה מתוקה עבורנו"
נתן קוטלר

6 קריעת ים סוף בנישואין
זוגיות // אסתר אברהמי

8 להתחסן או לא?
// הרב שלמה אבינר

לרבנית שרה אליסף ומשפחתה
הננו משתתפים בצערכם על מות האב

אהרון סיידמן ז"ל
שנפטר בשיבה טובה

בנחמת ציון וירושלים תנוחמו
דב ביגון ובית מכון מאיר

למשפחת פיקדו היקרה אנו משתתפים בצערכם
ובצער העדה האתיופית על מותו של

קס תפסקו בן אלמש פיקדו ז"ל

שנפטר בשיבה טובה בח' שבט תשפ"א
מראשוני הקסים שלמדו במכון מאיר
ואשר האציל מרוחו על בני העדה

בנחמת ציון וירושלים תנוחמו
דב ביגון ובית מכון מאיר

הגליון מוקדש לעילוי נשמת

שושנה בצלאל בת שרה ע"ה

שכל חייה היו בנתיב החסד, אהבת התורה והאדם.
נפטרה כ"ב טבת תשפ"א

לתרומות בטל' 02-6461320 בבנק הדואר ח-נ 3-16179-4 באתר MeirTV.co.il מאובטח

לפרסומים בעלון ובאתר: 026461302 - ההכנסות קודש למכון מאיר | תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד
המו"ל: מכון מאיר טל' 02-6511906 פקס 02-6514820 אתר הבית MeirTV.co.il דוא"ל torah@meirtv.co.il
עיצוב גרפי: תהילה ברנשטיין הפצה: מקור ראשון 0528908518 | העלון מופץ ב-50,000 עותקים

שבת	מוצאי שבת	הדלקת נרות
י-י 16:34	י-י 17:49	י-י 17:49
ת"א 16:52	ת"א 17:51	ת"א 17:51
חיפה 16:42	חיפה 17:48	חיפה 17:48

געגועים לאור.

דברים לזכרו של הרב יאיר אוריאל זצ"ל

היהודי. כל השבוע התגורר בחדר במכון מאיר והיה מגיע לשבתות וחגים לביתו בחברון. הרב יאיר היה מאושר על הזכות "ללמוד במכון מאיר", כך היה אומר: "אני לומד במכון מאיר". לתלמידים התייחס כחברים ממש. מעולם לא קרא למישהו תלמיד. לרב יאיר הייתה אהבה עצומה לתלמידיו ולכל אדם. היה מקבל כל אדם בשמחה ובמאור כיחיד בעולמו. הוא למד חברותא עם תלמידיו מבוקר עד שעות הלילה המאוחרות, יום אחר יום. היה לו לוח זמנים מסודר עם שמות של התלמידים שאתם קבע ללמוד. כל אחד זכה להקשבה מלאה ומיוחדת. לאחד ישבה איזו סוגיה שהוא רצה לברר אתו, לאחד היתה בעיה אישית, ולאחר בעיה רוחנית. חוזרים בתשובה וגרים, בתחילת דרכם במיוחד זקוקים לזה. היה לו יחס מיוחד לתלמידיו הגרים, לנצי צה"ל ולפשוטי העם. הרב דב ביגון שליט"א דחף את אבינו הרב יאיר זצ"ל לכתוב מדברי תורתו. הוא כתב שתי חוברות "פניני אמונה" ו"פניני יהודה" על אורות התשובה. הוא הכין לדפוס שיחות הרב צבי יהודה זצ"ל על נצח ישראל ועל אורות הקודש. מכון מאיר הוציא אותם לאור בשם "פניני יאיר", בנוסף הוא הכין לדפוס סיפורים המתעדים את החוויה שלו כתלמיד המתבונן ברבו הרב צבי יהודה זצ"ל "אני כותב כל העולה על זכרוני. הכל יקר לי ואהוב לי אהבת נפש... אני הקטנטן ליד רבינו הגדול". המשפחה הוציאה את הסיפורים בספר "בשיפולי הגלימה".

הרב יאיר זצ"ל נפטר בעש"ק יתרו כ"א בשבט תשס"ז ונקבר בבית העלמין היהודי העתיק סמוך לקברי אבות. משפחתו, שכניו, חבריו ותלמידיו מלאים געגועים וכיסופים לאור המיוחד שלו ומשתדלים ללכת לאור החותם המופלא שהשאיר בלבם, איש על מחנהו ואיש על דגלו!

תנצב"ה

*נכתב ע"י הרבנית יוכבד אוריאל תבל"א ובנה יוסף

יש רבנים ויש רבנים. יש רבנים שהם רבני ערים, רבני שכונות, ראשי ישיבות, ראשי מוסדות, ראשי פרויקטים, בעלי כשרון הנהגה וסמכות. יש הרבה ששואפים להנהיג ולהיות ראשי העדה. הרב יאיר זצ"ל שאף להיות שיריים לכנסת ישראל להאיר באור צנוע ומתוק. הרב יאיר זצ"ל היה מופת ודוגמא לרבים באורח חייו הפשוטים, השמחים והמאירים. הוא השפיע על תלמידים רבים מאד בדרך של לימוד אישי, הקשבה ואהבה. הרב יאיר התייחד בענווה מופלגת. הוא היה מגיע לחתונות- אף פעם לא כמו רב אלא כאחד התלמידים, והיה עושה תחבולות שלא ירגישו אותו ולא יכבדו אותו. כל חייו היו מלאים טוב, תורה, מצוות ועבודת השם 'לשמה' לגמרי. הוא לא החזיק טובה לעצמו.

אחד התלמידים סיפר שבתור חוזרים בתשובה צעירים הם היו יושבים על הגג של מכון מאיר והיו חולמים איך מחזירים את עם ישראל בתשובה. הם ראו את האור ורצו להפיץ את האור, אבל איך מחזירים את כל עם ישראל בתשובה? אז אחד התלמידים אמר "אם היינו יכולים להפגיש את כל עם ישראל דקה אחת עם הרב יאיר, לא היה אחד שלא היה חוזר בתשובה". הרב יאיר זצ"ל ינק את כוחו מרבנו הרב צבי יהודה זצ"ל, הוא נפגש עם הרב צבי יהודה בגיל 16 ונפשו נקשרה בנפשו בעבודת אהבה ויראה. ממנו ינק את השייכות העמוקה לחיי תורה ולבניין הארץ והאומה מכוחה של התורה הגואלת. הוא למד בשקידה ביישיבת "מרכז הרב" החל מאלול תש"ך, הוסמך לרבנות על ידי הרב הראשי הרב אונטרמן זצ"ל, ולמד כמה שנים דינות במכון הארי פישל. בשנת תשכ"ח הצטרף למתנחלי חברון והיה בין מקימי הישוב היהודי בחברון. במשך עשור הוא שימש ר"מ ביישיבת ההסדר ניר קריית ארבע.

הרב יאיר שימש כר"מ במכון מאיר כחצי יובל, משנת תשמ"ג עד פטירתו בשנת תשס"ז. והמשיך לגור עם משפחתו בשכונת אברהם, לשעבר הרובע

הרב אורן טרבלסי

לחם שמים ולחם הארץ

לאחרון ע"פ ציווי ה', לקחת צנצנת מן ולהניח אותה "לפני ה' למשמרת לדורותיכם". המן שנשאר שמור לדורות מלמד שההנהגה הנסית שרמוזה במן לא בטלה, אלא התלבשה בתוך ההנהגה הטבעית. לחם השמים התלבש בתוך תהליך העשייה של לחם הארץ. האדם ישתדל יפעל ויעשה, ויד ה' תסייע ותשלח את ברכתה בתוך מעשיו של האדם. המן שהיה עומד לגולגולת לא נעלם, אלא קיבל צורה חדשה והפך לקרבן העומר.

מנחת העומר

מנחת העומר היא קרבן העשוי משעורים, התבואה הפשוטה והזולה ביותר. שעורים הם מאכל בהמה, וכן תשלום זול נקרא בגמרא "דמי שעורים בזול". בנוסף, מנחת העומר היא תבואת ארץ ישראל שמובאת למקדש, ושם מניפים אותה.

כלומר העומר מחבר את כל העשייה הגשמית שבארץ ישראל, גם הנמוכה והפשוטה ביותר, למקום השראת השכינה במקדש. ללמד שכל העשייה הגשמית בארץ אינה סתמית ומקרית, אלא יונקת ונובעת מהמקור האלוהי. ההשגחה האלוהית גלגלה שגם המן של מגילת אסתר נדחה מהעולם ביום הקרבת העומר. המשך המאמר בעמוד הבא <

ארץ ישראל. לאחר הקרבתו יכלו ישראל לאכול מתבואת הארץ, ולכן נפסק המן שנשאר בכליהם. וכפי שהמזון השתנה כך גם ההנהגה האלוהית השתנתה. ההנהגה הנסית שהתבטאה במן נפסקה, והגיע זמן ההנהגה הטבעית, "שיקבלו חייהם על פי טבע ומנהג דרך ארץ בחרישה

הנס של מגילת אסתר הוא נס שמתלבש בתוך תהליכי הטבע. הים לא נקרע ולא נמצא פך שמן. אך בכל זאת היה ברור שכל התהליכים הטבעיים והפוליטיים כוונו בהשגחה אלוהית נפלאה.

זריעה וקצירה". הגיעה העת שעמ"י יופיע את חייו בבניין ופיתוח החיים הטבעיים בארץ ישראל. אמנם זכר מהמן נכנס עמנו לארץ. משה אומר

"ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד בואם אל ארץ נושבת, את המן אכלו עד בואם אל קצה ארץ כנען". בספר יהושע² מבואר שהפסקת אכילת המן באה במקביל להתחלת אכילת תבואת ארץ ישראל. "וישבות המן ממחרת באכלם מעבור הארץ, ולא היה עוד לבני ישראל מן, ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא". ננסה לעמוד על הקשר בין אכילת תבואת ארץ ישראל להפסקת אכילתו של המן.

ר' צדוק הכהן מלובלין³ מסביר שהלחם שעם ישראל אוכל, מבטא את צורת ההנהגה האלוהית עמו. במדבר עמ"י קיבל את חייו בהשפעה נסית גלויה מהקב"ה. לכן מאכלם, שהוא הנותן את החיות לגוף, היה נסי. "דור המדבר היו מונהגים בהנהגה שכל רואיהם יכירו כי היא הנהגת ה' יתברך וחיותם נמשך ממנו". גם בשמו של המן רמוזה הנהגה זו. בספרים מובא ש-מן ר"ת מעשה נסים. מהותו של המן היא היותו מעשה נסים, וכפי שהמאכל היה נסי, כך הייתה הנהגת ישראל במדבר.

בני ישראל הפסיקו לאכול את המן ביום ט"ז בניסן⁴, שהוא יום הנפת העומר. קרבן העומר הוא המתיר את אכילת התבואה החדשה של

קדושה "מקורית"

נאמר במסכת ברכות (ג, א) "היה רבי מאיר אומר, מניין שאפילו עוברים שבמעיי אימם אמרו שירה על הים, שנאמר במקלות ברכו אלוקים ה' ממקור ישראל". כלומר אפילו העוברים המצויים ב"מקור", ברחם אמם, אמרו שירה (ע"פ ביאור שוטנשטיין). מרן הרב קוק בפירושו עין א"ה, מבאר שירת ה' ואהבתו שמצויה בלבם של עם ישראל, עמו של ה', בנויה מכמה סיבות. יש קדושה, מצד קבלת התורה והתנהגות בדרך ה' ומצוותיו, וישנה פעולת החינוך, שפועלת לרומם את נפש האדם בטהרה לאהבת ה' אלוקי ישראל.

אבל חוץ מפעולת החינוך שמשפיעה הרבה, "פועלת הקדושה הטבעית מצד עצמה, בשום האדם על לבו שהוא ממקור ישראל, ועל כן הוא ראוי להיות חדות ה' מעוזו...". אדם מישראל, כאשר יש לו רצון לקשר ולדבקות בה', צריך לזכור שמקורו קדוש, הוא הוא חלק אלוך ממעל, ולכן ראוי לו שחדות ה' והקשר אליו יהיה ייעודו ומעוזו, "ששם חלקו להיות מבני הגוי הגדול הזה אשר לו

הקדוש מסגולת האבות "נתעורר זה הכח הצפון שהתרגשו הנפשות לשירה מפני שהם ממקור ישראל, ורק יתרון זה שראו בעיניהם מהו ערכו, פעל עליהם לומר שירה..." בני ישראל על הים חשים את הכח הזה שצפון בהם ממקורם, מכח זה הם אומרים שירה נפלאה לה', ואף העוברים במקורם מצטרפים לשירה הזו.

הרב מוסיף ואומר שההרגשה הטבעית הזו נשגבת היא לעולם והיא מייחדת את עבודת ה' של עם ישראל, כי כאשר מתקבצים אנשים בעלי מודע, עם ריקי דעת, מהיכן ישתוו רגשותיהם להודות לה' אלוקי ישראל? היכולת של גדולי עם ופשוטי עם להיות שווים בעבודת ה' שלהם ולהתקבץ יחד למקהלות אשר מברכים את ה', נובעת "רק מצד הסגולה הפנימית שמרוממת את נפש כולם, בהכרה פנימית את הטוב והיתרון שראוי ללבוש עבורו גיאות ועוז - מפני שהם ממקור ישראל".

הידיעה הזו שמונחת בך ממקורך, קדושה, סגולה פנימית, נותנת לאדם את שאר הרוח לעבודה גדולה ורוממה, להאמין שיכול הוא לבוא לדבקות באלוים ולהיות מהאומרים שירה לפניו. בעזרת ה'

אלוים קרובים אליו". אתה, חלק מהגוי הגדול שמהותו היא שיש לו אלוים קרובים אליו ואתה יכול לדבוק בו. לזה אומר הרב, לא צריך שום פעולה חינוכית. התכונה הזו נמצאת אצלך עוד בהיותך ברחם אמך, "שגם זולת מעשים והדרכה גם כן כבר נמצאת הקדושה המקורית הטבעית הזאת שמרוממת את הנפש לשירה נפלאה...".

דבר זה התגלה לעם ישראל על ים סוף. אומר הרב, "שיש להם סגולה נפלאה מצד מקור מחצבתם" כי בים סוף בני ישראל עדיין לא היו מוכשרים במעשיהם, הם התלוננו, צעקו, רצו לחזור למצרים, ובכל זאת ראו את ידו הגדולה של ה' שעשה אתם פלאות, הן במצבם החומרי שהטביע את המצרים וזכו לראות נקמה מרודפיהם, והן במצבם הרוחני "שרמה נפשים לשיר שירת קודש...".

וכולם כיוונו לרצון אחד ולשירה אחת ברוח הקודש. לכל זה זכו ישראל לא מצד מעשיהם ולא מצד איזו פעולת חינוך שהשפיעה עליהם אלא "ההתייחדות הטבעית המצוינת של נפשות של ישראל". כלומר, בים סוף כשבני ישראל היו עדיין בראשית הופעתם, כשאין בהם תורה או מצוות באופן ניכר, כאן במצב הזה התגלה מקורם

הרב חגי לונדין

תפקידם של אלה שיש להם השפעה במקומות הרלוונטיים הוא למחות (לא בטוח שקלילות ברשת החברתית כלולות בכך); תפקידם של השוטרים הוא לאכוף ביד חזקה; אולם לרובנו - שאיננו לא מאלה, לא מאלה ולא מאלה - ראוי בימי השובבים"ם (ובכל השנה) לעסוק פחות בכעס ובהטחת אשמה באחרים אלא להוסיף טוב ותיקון בגזרתנו.

הקורונה תעבור עוד מעט בעז"ה, ובבא העת כל אחד וכל אחת מאיתנו ייתן את הדין לפני אבינו שבשמים כיצד הוא תפקד בתקופה הזו. בינתיים אנחנו נתקן בצניעות את השובבות שלנו. הרע יעבור הטוב יתגבר

תיקון צנוע

השבועות הללו מכונים בתורת הסוד בשם 'שובבי'ם' (ראשי תיבות של פרשיות השבוע: שמות, וארא, בא, בשלח, יתרו, משפטים). שבועות שנועדו על פי המסורת היהודית לתיקון אישי, בעיקר בנושא צניעות. בימים הללו - שאנו קוראים בפרשיות השבוע על יציאת מצרים - זהו הזמן לצאת מהמצרים הפרטיים שלנו, כלומר לערוך שינויים מהותיים בחיינו; להשתחרר מפחדים, כעסים ויצרים; להפסיק להיות 'שובבים'.

התיקון המרכזי של הימים הללו הוא כאמור נושא הצניעות. בהתאם לזאת, אחד הדגשים המרכזיים בתורת הסוד הוא שהתיקון בימים הללו אמור להיעשות באופן דיסקרטי ככל האפשר. למשל היו מגדולי ישראל שצמדו בצנעא או ערכו תעניות

דיבור בימים הללו. עיוותים במרחב הציבורי זקוקים כמובן גם הם לתיקון אולם ב"ה ישנם זמנים רבים שאנו מתנדבים להכות על חזם של האחרים; בימי השובבי'ם אדם אמור להתעסק בעיקר עם חטאיו שלו, וגם זאת בצנעא. יש ביטוי של חז"ל: "חציף מאן דמגלי חטאי ברבים" (חצוף מי שמגלה את חטאו ברבים); כל אדם עומד מול אביו שבשמים ומכה על החזה של עצמו.

העיקרון הזה נכון בעיקר ביחס לעיוותים ציבוריים שאין לנו באופן אישי את היכולת לשנותם. הכעס המוצדק כלפי מגזרים מסוימים באוכלוסייה שלא מקפידים על הוראות הקורונה, צריך גם הוא להיות תחת כללי תקופת השובבי'ם. תפקידם של אנשי התקשורת הוא להתריע בפני הציבור;

ישראל. לכן ביום זה המן מפסיק. המן העמלקי הכופר בהתלבשות הנס בטבע נדחה מהעולם. אך המן הנסי של המדבר אמנם מפסיק להזין אותנו, אך נשאר גנוז בצנצנת. מכך אנו למדים שברכת המן, ברכת ה"מעשה ניסים", מלווה את כל המפעלים והעשייה הגשמית שלנו בארץ ישראל ומובילת אותה ליעודה ע"פ רצון ה'.

1. טזלה
2. היב
3. ספר ליקוטי אמרים
4. קידושין לח.
5. טז.

בתוך תהליכי הטבע. הים לא נקרע ולא נמצא פך שמן. אך בכל זאת היה ברור שכל התהליכים הטבעיים והפוליטיים כווננו בהשגחה אלוקית נפלאה. לכן קרבן העומר המברר שכל העשייה הטבעית מנוהלת מלמעלה, הוא המתאים לדחות את המן שמייצג את שיטתו של עמלק. שיטה הסוברת שכל מהלכי הטבע הם אירועים מקריים ומנוהלים בידי יד אדם.

יום הנפת העומר הוא היום שבו מתחילים ישראל לחיות את חיי הארץ הקדושה, ולהוציא את מאכלם ממנה. זה היום בו מתגלה איך הנס נתפס ונאחז עמוק בתוך עצם הטבע של ארץ

< המשך המאמר מעמוד קודם >

הגמרא במגילה⁵ מספרת שכאשר המן הלך למרדכי להרכיבו על הסוס, הוא מצא אותו מלמד את ילדי ישראל הלכות קמיצת מנחות. רש"י במגילה מבאר את הסיבה. אותו יום ט"ז בניסן היה, יום תנופת העומר, לכן לימדם בענייני היום. כשהמן הרגיש בתבוסתו הודה בפני מרדכי והילדים, שקמיצת העומר ניצחה אותו "אתא מלוא קומצי קמחא דידכו ודחי עשרה אלפי ככרי כספא דידך". (פירוש- קומץ קמח שלכם דחה את עשרת אלפים ככרות הכסף שלי).

הנס של מגילת אסתר הוא נס שמתלבש

שישים שנה לוויכוח ההיסטורי

(הרצוג - טוינבי)

הצמחה 13-קר

בשבת האחרונה, מסיבה לא ברורה, הושטתי את ידי לחוברת מצהיבה ועתיקה שעמדה על מדף הספרים שלנו, בצפיפות עם עוד כמה חוברות נוספות. על כריכת החוברת נכתב בפונט מיושן "על ישראל וארצו" ויכוח עם פרופ' ארנולד טוינבי. שם המוזכר שהתנוסס בראש כריכת השער היה ד"ר יעקב הרצוג. תאריך ההוצאה היה שבט תשל"ו (ינואר 1976 למנינים).

על נסיבות האירוע עליו נסובה החוברת כתב ד"ר יעקב הרצוג (בנו של הרב יצחק הרצוג ואחיו של הנשיא חיים הרצוג) ששימש באותה תקופה כשגריר ישראל בקנדה: "טוינבי ביקר במונטריאול כאורח אוניברסיטת מק'גיל. במשך כעשרה ימים עבר מפקולטה לפקולטה והרצה השקפותיו על ההיסטוריה האנושית ושאלות זמננו. בכל אחת משלוש הרצאות רצופות נכח קהל מאזינים של כארבעת אלפים איש.

צלצל אלי ממונטריאול סופר הניו-יורק טיימס והודיעני כי טוינבי הרצה בפני סטודנטים יהודיים... והשווה פעולותיה של ישראל כלפי הערבים 8-1947 לפעולות הנאצים כלפי היהודים במלחמת העולם. וכן הביע הדעה שאין ליהודים שום זכות היסטורית לארץ-ישראל. העיתונאי הוסיף כי דברי טוינבי מתפרסמים בעיתונות וכי הוא עומד להבריסק ל"טיימס" וביקש תגובה. דקות מספר לאחר מכן מסרתי תגובה. הרגשתי בו במקום כי לדברי טוינבי יהיה הד בעיתונות, ברדיו ובטלוויזיה (ואכן, למחרת נמסר לי כי שירות הידיעות הקנדי הפיץ את דבריו ברחבי המדינה) וכי לגבי איש בעל מעמד כזה לא תועיל הכחשה סתם. הרגשתי אפוא, כי הדרך היחידה לנסות ולנקוב השלפוחית היא להזמין לוויכוח פומבי.

הברקתי אפוא, אליו מיד, שלגלג חומרת האשמותיו הנגי מזמינו לוויכוח. למחרת נתקבל מברק מטוינבי כי הוא מסכים ומציע את 31.1.61 כבוקר כמועד הוויכוח ומשאיר מקום הוויכוח לבחירתי. לאתגר ולתגובתו היה מיד הד ציבורי רב."

שימו לב לתאריך הלועזי הנקוב לעיל. התאריך העברי היה י"ד שבט התשכ"א. ממש השבוע לפני שישים שנה! ד"ר הרצוג היה כבן ארבעים, פרופ' טוינבי היה כבן שבעים.

הוויכוח נערך בדיק באותו המקום שבו הרצה טוינבי לסטודנטים היהודיים כמה ימים קודם לכן - מועדון "הלל" של אוניברסיטת מק'גיל. באירוע היו נוכחים כשש מאות איש והוא עורר הדים עצומים גם במדינת ישראל הצעירה. הוויכוח המתוקשר הסתיים בניצחונו של הרצוג, כאשר טוינבי נאלץ להסכים לחלק מטיעונו ולמתן מעט את הצהרותיו.

ויכוחים פומביים אמנם לא היו אירוע נדיר במהלך ההיסטוריה היהודית. אלא שהוויכוח הזה קנה לו חשיבות מיוחדת, אולי דווקא בגלל העובדה שהוא לא נערך בעל כורחו של הצד היהודי אלא ביוזמתו של השגריר האמריקני והגאה של מדינת ישראל ועם ישראל. למעשה, היה זה אירוע חד פעמי שלא היה מאז כדוגמתו. ראשון ואחרון עד לכתיבת שורות אלה.

מה היה אם כן באותו ויכוח היסטורי שהצליח להדוף טענות הנשמעות מפי יריבים - מבית ומחוץ - עד ימינו אלה ממש? במסגרת זו מובן שלא נוכל לכסות את כל הנקודות שהופיעו באותו ויכוח, אך אבקש לגעת בכמה טיעונים שהעלה ד"ר הרצוג, שיש בהם חשיבות גם לזמן הזה.

למבור בים 410

פתיחת הדברים של הרצוג, נראה כאילו נאמרה היום: "מסכים אני לחלוטין להערתו של פרופ' טוינבי, שנמסרה בעיתונות, לפני כשבוע, בעניין טיבו של המשבר הפוקד את העולם בתקופה זו. הכל מודים שמשבר זה חסר הגדרה. האיש הפשוט, כמוהו כאיש-המדינה, מכיר ויודע שבידה של האנושות נתונה עתה הברירה הגורלית של השמדת עצמה או גאולת עצמה, של חזות חדשה

בדבר תכליתה של ההיסטוריה או שקיעה בתהום הנשייה. והכל מסכימים, שרק זינוק נחרץ קדימה בתודעתה הרוחנית של האנושות יאפשר למצוא את התשובה לדילמה אנושית זו..."

לקראת סיומו של הוויכוח התייחס הרצוג לטענת טוינבי בדבר היות עם ישראל מאובן היסטורי: "אתה אומר: 'אין אתם מתים, לא ברור מדוע, אך אין אתם חיים. אין בכך המשכיות מבחינת חיים של יצירה והגות יוצרת... אנו אומרים: לא. התמדנו בתפילותינו, בתקוותינו, בדבקותנו בארצנו ובאמונתנו בקיומה של הנבואה בת-האלמוות. אבל זה עניין לעצמו, ואני איני היסטוריון... אך רצוני לשאול אותך כישראלי בן זמננו, המייצג את ארצו ושחזה בה כשהיא קמה לתחייה ולעצמאות: מנקודת-ראות הניתוח ההיסטורי, בסוקר את דפי ההיסטוריה, כלום אין חשיבות לעובדות הבאות, שאין להכחישן:

עובדה ראשונה: מכל עמי קדם במזרח התיכון אנו העם היחיד החי כיום ברציפות במזרח התיכון, מדבר באותה לשון, מחזיק באותה אמונה דתית... **עובדה שנייה:** שעברנו בגיא צלמוות במשך הדורות... שבנו לחיים ללא איבה, על אף כל עברנו, בינינו לבין שכננו הערבים... גם אין איבה בתוכנו לעמים אחרים בעולם. עצם חיוניות זו של קיום, של התמד חיים ללא איבה, אף זו סבורני, היא בעלת חשיבות מבחינת הניתוח ההיסטורי.

עובדה שלישית: אחרי אלפי השנים שעברו עלינו בגלות, קיבצנו יהודים משבעים ארצות. תימנים ממדברות רחוקים בתימן... יהודים ממרוקו, יהודים ממחנות המוות הנאציים באירופה המזרחית והמערבית, יהודים מפינוניה הנידחות של הודו - כולם נקבצו יחד וכוננו אומה משותפת באורח ספונטאני. האם אין חיים בחיבור זה? האם זה מעשה מאובן? כך מגיב מאובן? כל אותם חלקיקי מאובן חברו יחד. אנו חשים כעם אחד ומאוחד..."

אנו מאמינים שהתמד-קיומנו הוא אות ומופת לעליונות ערכי הרוח על ערכי החומר. אנו מאמינים מתוך ענווה גמורה ומתוך הודיה לחסדי ההשגחה, שיש בכך עניין וערך לניסיונה של האנושות כיום הזה..."

נקודות אלה הן רק פנינים מעטות מתוך דברי ד"ר הרצוג באותו ויכוח היסטורי שראוי לחקוקם על ליבנו. פרשת בשלח, המתארת את מעבר ישראל בים סוף וטביעת המצרים בו, מבטאת אולי יותר מכל את גורל ישראל לדורותיו; עובר הוא בים ההיסטוריה בו טובעות תרבויות וצוללות כעופרת במים רבים, ואילו הוא צולח את ים סוף, ים סופיות כל תרבויות תבל, אומר שירה ומספר תהילת ה'.

בית מדרש מגדל ומצמח - לימוד של חבורה - לינוי אישי וסדנאות

מחכות אק!! ההרשמה בחינם

לפרטים והרשמה שלחי הודעת למספר: 0546814216

ההרשמה לשנת תשפ"ב בעיצומה - תוכנית אלול, תוכנית מלאה, יום לימוד לנשים, תוכנית חוץ לדורות ספרדית, צרפתית ורוסית.

אמרת הקורונה
שימי אל
אל הנשמה...

מזמנת לשנה של חיפוש וגעגוע
מפגש חי ומתחדש עם עצמך
שנה של לימוד תורה
בירושלים

בואי להיות חלק מהמכון אורה!

"עשית את התורה מתוקה עבורנו"

בבית הכנסת וכיצד להעביר הרצאה בפני מלומדים. הרב זקס היה אומן ההסברה, האנגלית האוקספורדית שבפיו ויכולתו לרתק את שומעיו - היו לשם דבר. המונים צבאו על האולמות בהם דיבר. כמו עיניי ראיתי שבכל פעם שדיבר בירושלים - התמלאו המקומות במהירות עד אפס מקום. התחושה משיחותיו היתה תמיד שאנו זוכים לראות את התמונה הגדולה ולהבין כיצד הדברים מתחברים מתוך מבט-על מיוחד. היתה תחושה של רוממות וגדלות של דברי תורה המחיים את הרוח כמים קרים על נפש עייפה.

לתגובות: hakdamotlaemunah@gmail.com

הציבור מוזמן לשיעור 'זום' שבועי בימי רביעי בשעה 20:30 בע"ה בנושא:

'גמרא באמונה: סוגיות נבחרות במסכת בבא מציעא'.
הרשמה ללא עלות באתר בית מדרשת"י
beitmidrashti.co.il

בתוך: 'דברת בם - שיעורים' או במייל
gemarabemunah@gmail.com
וחפשו בגוגל: 'בית מדרש גמרא באמונה'
www.gemarabemunah.co.il

היתה לרב זקס היכולת הנדירה להפוך את הסוגיות הקשות ביותר במחשבה היהודית לבהירות, רלוונטיות ובעלות משמעות קיומית עבורנו. דוגמא מובהקת לכך היא הדרך המופלאה שבה פילס בשאלה העתיקה של הרע בעולם: מדוע דברים רעים קורים לבני אדם טובים? דבריו של הרב זקס בנושא מוסברים בכמה משיחותיו בע"פ (הנמצאות באינטרנט) ובספרו 'לרפא עולם שבור' בפרק ב': 'האמונה כמחאה'.

אסיים בהספדו המרגש של הדיין הרב אהרן

מו"ר הרב זקס היה אחד מענקי המחשבה של דורנו שניווט את דרכנו בסערות הזמן. היתה לו ספריה ענקית של מעל 20 אלף ספרים שהיתה פזורה בכמה קומות בביתו בלונדון. כל שבילי התורה היו נהירים לו ולהבדיל בין קודש לחול - הוא היה בקי בפילוסופיה, בכלכלה, באתיקה ובעוד תחומים רבים. היה איש של חיבורים: הוא חיבר וגייס בין עולמות: בין בית המדרש לבין האקדמיה - הוא כיהן כרב ראשי של אנגליה במשך 22 שנה ולאחר פרישתו היה פרופ' בקינגס קולג' ובאוניברסיטאות אחרות. כמו כן, הוא חיבר בין עולם האמונה לבין עולם המדע בספרו 'השותפות הגדולה' ועוד. הרב זקס היה מנהיג רוחני שראשי ממשלה, נשיאים, מלכים ורוזנים נהרו אליו לבקש חכמה ועצה. לפני כמעט שנה רשת ה-BBC ראינה את הרב זקס לגבי דרכי ההתמודדות עם מגפת הקורונה. תורתו היתה מקור השראה ליהודים ושאינם יהודים.

במשך השנים הרב זקס למד כיצד לקחת את הידע העצום שלו ואת חשיבתו המקורית ולהנגיש את משנתו לכלל הציבור. הוא ידע כיצד לדבר עם תלמידי ישיבה ועם סטודנטים באוניברסיטה. הוא ידע כיצד להעביר שיחה

ממשנת הרצי"ה

הרב דוד לנדאו

קריעת ים סוף

המהר"ל מדגיש שנס קריעת ים סוף נעשה במים שהם יסוד המציאות. המים הולכים ונמשכים במשך הדורות, נמשכים ונוזלים, מתקבצים ומתגבשים על פי סדרי הטבע. ההנהגה האלוקית, המקיפה את כל המציאות ושוולטת על עליונים ותחתונים, מופיעה בקריעת ים סוף בחיתוך ניסי עמוק של המים. היא מהווה במידה מסוימת סטירת לחי לטבע, מהפכה ושינוי בסדר הטבע הרגיל. במובן זה הנס מופיע כסתירת ושלילת הסדר הרגיל. "נטה את ידך על הים ובקעהו", התרגלנו למצב טבעי, והוא נהרס למשך זמן מה. בהתחלה היה פה שטח גדול של מימיות, ועכשיו המים נתגרו ונסתלקו וממילא

הופיעה יבשה. מתוך מה? מתוך ביטול המצב הטבעי? זאת הנקודה הראשונה של הנס: ביטול ודחיית המצב הטבעי. אבל בזה הנס לא נגמרה במציאות עולמנו זה אנו פוגשים בשני צדדים: מים ויבשה. כדור הארץ מחולק לשני חלקים: חלק שהוא מימי ונוזלי, וחלק שהוא מגובש ומוצק. לאחר שהמים נסתלקו ממקומם, הם קיבלו צורה חדשה, נעשו בריאה חדשה: "והמים להם חומה מימינם ומשמאלם". בשלב הראשון של הנס היתה שלילה, סילוק המים לצדדים, אבל עכשיו יש דבר חיובי חדש. המים קיבלו צורה של חומה, טבע חדש כמו אבנים. מציאות הנס מתגלה קודם כשלילת הטבע, ואחר כך כטבע חדש, ממצב נוזלי למצב מוצק. אבל גם בזה הנס לא נגמרה.

אחרי זמן מה, החומה הזאת, ה"נד" הזה - חוזר ומתהפך למים. "וישב הים לפנות בקר לאיתנו". אם כן, יש שלוש מדרגות: טבע - נס - טבע. פה מתגלה שבאמת הכל עניין אחד ולא שתי רשויות. אותו נס אלוקי המהרס את

הטבע, מזלזל בו ודוחה אותו, ויוצר טבע חדש של חומה ונד, אותו נס - הוא שמחזיר את הטבע למקומו. כשהטבע חוזר למקומו מתוך הנס, זאת מדרגה עליונה שמגלה שהטבע עצמו הוא עניין אלוקי. מתוך הקדושה המשולשת הזאת מתגלית ההבנה האמיתית היסודית של "ואתה מחיה את פֶּלֶם"¹. בתחילה יש כאילו סתירה והתנגשות ואחר כך בריאה חדשה, ובסוף מתגלה ה"פֶּשֶׁט", שכל הבריאה כולה היא נס, כולה שייכת לאחדות הכוללת של "ד' נְסֵי"². במובן אמיתי ובחכמה אמיתית, כל הסדרים שבמציאות, כל מיני חוקות שמים וארץ, כולם נמשכים מהסדר ומהמקור הפנימי של הכל, "ואתה מחיה את פֶּלֶם". היסוד הוא הנס. מתוך המקוריות העליונה של ההנהגה האלוקית הכוללת, נמשכים כל העניינים הקבועים של העולם המצומצם המכוונים "טבע"³.

1. נחמיה ט' ו'.

2. שמות י"ז ט"ו.

3. ע"פ שיחות הרצי"י שמות עמ' 146-8.

בכל דבר שקורה לנו כדבר פלא ונס. תהליך זהה קורה גם בנישואין, שהרי בניית הנישואין בונה את עם ישראל.

כאשר אנו זורעים בחיי הנישואין, גם בדמעה, ונטעים בעצמנו ובילדינו את הטוב והיפה שבחיים, גם עם הקשיים, אנחנו מצמיחים פירות תבואה, מתבשרים ומתרבים בכמות ובאיכות. המזמור הזה, אינו מבטיח חיי שלוה ונוחות. אדרבה. הוא מציג בפנינו קשיים גדולים, סערות ומשברים, תעייה בדרכי החיים, זמני חושך ועצב, זמני רעב פיזי ורגשי ועוד ועוד, כל מה שהחיים מזמנים לאדם. אלא שההצלה והרווחה יגיעו, כאשר האדם/הזוג חשים את מציאות הבורא ומרגישים את ידו המחנכת, המשכללת ויחד עם זאת, המכוונת והמדייקת. ואז:

"יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות
לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים
המעניינים אתכם -
esterravr@gmail.com
מאמרים נוספים בנושא זוגיות ניתן למצוא
באתר מכון מאיר >

בביקורת... "ויהי העם כמתאוננים, רע בעיני ה'." גם השגרה שוחקת, וגם עם הראייה השלילית הופכת ארץ זבת חלב ודבש להיות ארץ אוכלת יושביה.

אז על מה אבדה הארץ? על אשר לא בירכו בתורה תחילה. על אשר אינם חיים מתוך זיכרון וידיעה ברורה והרגשה שכל הטוב נמצא בהם וצריך להתבונן בו וע"כ לאחד את חלקי נשמתם. על אשר לא נתנו לב לדעת כי ה' יושב בקרבם והוא זה שמחזיק את המים הסוערים מימנים ומשמאלם ונותן להם ללכת ביבשה בתוך הים.

מזמור ק"ז בתהילים הוא מזמור ההודאה לה' לאחר יציאת מצרים. הזוגות שעברו ביבשה בתוך הים הצליחו, מפני שהודו כל הזמן על חסדו של ה' וראו את נפלאותיו בכל עת. כי גם כשתעו בהתנהלותם בזוגיות ועיר מושב לא מצאו, צעקו אל ה' והוא שלח להם הדרכה בדרך ישרה וביישוב הדעת. לכל אחד מבני הזוג, יש דלתות נחושת וברזל שמקיפים אותו כהגנה עצמית. הנישואין מחייבים אותם להגיע לידי גילוי אמיתי, ובידיעה ששכינה שרויה ביניהם, הם מצליחים בעזרת ה' לשבור את דלתות הנחושת, ואת מנעולי הברזל לגדע, כי הביטחון האמיתי הוא בקרבה הזוגית הרגשית ובאהבה הנוצרת דרכה.

המזמור הזה מראה כמה סוגי קשיים עלולים לקרות לנו בתהליך גאולת ישראל. **הגאולה מגיעה ע"י החזרה התמידית והקבועה: "ידו ה' חסדו ונפלאותיו, לבני אדם."** לראות בכל דבר, גם בטוב וגם במה שקשה, הזדמנות לצמיחה והתפתחות, לחוש את חסדו של ה' ולשמוח

קשה זיווגם כקריעת ים סוף. אנחנו עדים למספר רב של זוגות לפני החתונה שעומדים רגע לפני הנישואין ונתקפים בפחד גדול. הבדידות האישית מאחוריהם, יש להם הזדמנות פז לצאת מהרווקות ולהיכנס לחירות אישית ע"י זוגיות. אבל ים הנישואין מאיים עליהם. הם מרגישים שבמקום חירות, נכנסים לעבדות, לעשות את רצון האחר ואולי לא יוכלו להיות חופשיים ולהתנהג כאוות נפשם. סגר עליהם המדבר, ע"י הדחיפה לנישואין. מצד אחד בורחים מהבדידות ומצד שני פוחדים מכניסה לנישואין. כך יוצא שיש כאלה שהפחד מחיי נישואין, מחזיר אותם אחורה לארץ המיצר האישי שלהם ונדמה להם שעתה יוכלו לחיות בנחת, עם הבצלים, האבטיחים... והשומים. כלומר, עם הבילויים וההנאות הקטנות שנראות בעיניהם בשלב הזה כחשובות יותר. **הם שוכחים שבארץ המובטחת, אחרי החתונה, הם יזכו לארץ זבת חלב ודבש, אם ידעו לעבד את אדמתה, את אדמת הזוגיות כפי שצריך.** אני מדגישה לזוגות הללו שאין מה לפחד, אם לומדים מהי זוגיות. ההפך הוא הנכון. אם יודעים להיכנס נכון אל תוך ים הנישואין ויודעים ומרגישים ששכינה שרויה ביניהם, הים הסוער ייהפך ליבשה ויוכלו לחיות תוך כדי ידיעה שהקב"ה, הוא זה שמחזיק את הזוגיות בכל רגע.

ויש זוגות שכבר התחתנו, גם ילדים יש להם, והם לא התכוונו כראוי לחיי הנישואין ומתלוננים על מר גורלם. על שנישאו והפסידו חיי שעה. כל הטוב קיים בהם, אלא שאינם רואים ומתמקדים בו. מחפשים את מה שאין להם. העין הטובה שלפני החתונה, התחלפה

המשך המאמר של הרב אבינר מעמוד 8

אחרי חודשיים מעקב, היו 162 מקרי קורונה אצל הפלצבו לעומת 8 אצל החיסון, כלומר הצלחה של 95%. בצד פלצבו, זה התפתח באופן חמור אצל 9, ובצד חיסון, רק 1. אם כן החיסון מועיל גם כדי למנוע סיבוכים חמורים. כאשר לתופעות לוואי, הם כאב במקום ההזרקה, עייפות, כאב ראש וחום - הן נעלמות אחרי 2-3 ימים. הן מופיעות יותר אצל צעירים. אך נותרו כמה שאלות. א', איננו יודעים אם במשך הזמן לא יופיעו תופעות לוואי נדירות, כגון 1 על 100,000. לכן יש להמשיך את המעקב אחרי החיסון. אכן גילו תגובות אלרגיות, ובמיוחד אצל אנשים עם בעיות של אלרגיה. ב', אין מידע לגבי ילדים, נשים בהריון, ובעלי כשל חיסוני. ג', איננו יודעים כמה זמן החיסון מעניק חסינות.

ההלכה אומרת ללכת על פי רוב הרופאים, כלומר הזרם המרכזי ברפואה. לפי זה, יש להתחסן. וגם אנו הפשוטים, רואים שאם שוקלים את בעיות החיסון לעומת בעיות הקורונה, עדיף להתחסן. וד' ישלח רפואה שלמה לעם ישראל.

כנפי נשרים

כיוונים לעילוי האישיות על פי דברי הרב קוק זצ"ל. אור לדרכו של כל אדם השואף להתפתחות אישית ולחיים הנאמנים לעצמיות הפנימית הגבוהה. בן אדם, עלה למעלה, עלה. מאת הרב אהרון קלינשפיץ. שני כרכים, כ. קשה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il
ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
ב"דני ספרים" רח' אבן ישראל 3 ירושלים

- מה יכול להטביע אוניה ולא שוקל כלום? חור...
- איך קוראים למוכר פלאפל? שמחה ריף...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת בשלח תשפ"א

פרשה מאירה

אין יאוש בעולם!

בפרשת בשלח מספר על קריעת ים סוף. הנס היה עצום: הים נקרע לשנים וכך בני ישראל נצלו מהמצרים שרדפו אחריהם.

אבל רגע לפני שהים נבקע, המצב היה קשה מאוד. הים חסם את הדרך מלפנים, מאחור המצרים מגיעים בכלי רכב ופגזים. הכל ממש נראה אבוד! אין סכוי! אך כמו שאנחנו יודעים, למרות הכל עם ישראל נצל, הים נבקע והמצרים טבעו בו.

אנחנו יכולים ללמד מספור קריעת הים, שגם כאשר נראה לנו שהמצב ממש קשה ואין סכוי לצאת ממנו בשלום, אסור להתיאש! בני ישראל נצלו כנגד כל הסכויים הנראים לעין, וזכו לנסים גדולים עד כדי כך שכלם פתחו בשירה: אשירה לה' כי גאה גאה!

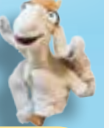
שאלות בפרשה

1. מי לקח את עצמות יוסף ממצרים?
2. מי אמר למי 'התייצבו וראו את ישועת ה'?
3. על מה נאמר שהוא עמד כמו חומה מימין ומשמאל?
4. איזה דבר מיוחד היה בעמוד הענן בקריעת הים?
5. מי שרה עם הנשים בתופים?
6. איפה היו שנים עשר מעיינות ושבעים תמרים?
7. מה קרה למן שהושאר למחרת?
8. על איזו מלחמה מסופר בסוף הפרשה?

חידת חדגא - הסבירו:

לא יכלו לשתות בגלל 'מרים', אבל זכו לשתות בזכות 'מרים'?

חידת פולקע:

מה הקשר בין ידיו של משה רבינו לבין נחש?

מילים מבולבלות

זהו את המילים והביטויים מתוך שירת הים!

1 השועלי	2 אדר ימי	3 שעמום עמי
4 ירה אש	5 מרמה בי	6 זועם תקין
7 הבלון	8 מימיה	9 מוכן
10 קדשם	11 עצרת	12 מיינך

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

1 אדם על סוס	2 גלגל עץ	3 גלי מים
4 סלע	5 גבעה ירוקה	6 חרב
7 דינמו	8 סיר מבושל	9 ציפור

מגילת דוד 83

הרב שלמה אבינר

ירושלים

הפאמציס על המצודה, שהיא נקדת הכוח שלהם. הכרזתי: מי שיכבש את המצודה, אמונה אותו ראש ושר. וב"ה לא חסרים גבורים בישראל. כפה אני אוהב את העם שלי. כל כך אני גאה בו. קם אחד הגבורים, הכה את המצודה, ואז צבאנו, בפקודי, כבשנו את כל העיר. כפוזן בנתי חומה סביב סביב, כך שאיבנו לא יוכלו לכבש בחזרה. ב"ה יש לממלכתנו עיר בירה.

שמואל ב ה ו-ט. ומצודת דוד.

הדבר הראשון שעלי לעשות הוא לשחרר מידי אויבנו היבוסים את ירושלים. הלא היא היא לב ממלכתנו. עד כה, שבטי יהודה ובנימין לא הצליחו לשחררה. למה? כי היא מבצרת וחזקה מאוד. יש ליבוסים פתגם האומר שהעיר חזקה כל כך, שעוירים ופסחים מספיקים להגנתה. כך אמרו לי: "לא תבוא הנה כי אם הסייר העוירים והפסחים", כלומר לעולם לא תצליח. "לא יבוא דוד הנה". חשבתי שיש לפעל בצורה מתחכמת, ולרכז את

המבקש את א-להים תמיד, מי שחש שנשמתו תביעה פנימית לאור ד', לצימאון א-להי, יעז וישמח במתת גורלו. ידע שאהבתו וצמאנו הקדוש איננו בעבור עצמו לבדו, אלא בעד כל העולם כולו, ובכל עת יכוין לזכות את אחיו אתו, את עמו, את דורו, ואת כל הבריות וכל העולמים כולם.

אוה"ק ד תג

הרב שלמה אבינר

להתחסן או לא?

חיסונים נגד כלבת או שפעת, אבל זו הפעם הראשונה שמשתמשים בו בהיקף כה גדול. על פי רוב, פיתוח חיסון עם תהליכי הבדיקה, לוקח 10 שנים. אם כן, כיצד הפעם היה כה מהיר? אכן, זירזו את תהליך הבקרה, אך בלי לזלזל באף הוראת זהירות. הא כיצד? א. נהנו ממחקרים קודמים של נגיפים אחרים ממשפחת הקורונה, שגרמו למגפות בשנות תשס"א ותשע"ב. ב. נהנו מתקציבי ענק. ג. זיהו מהר בכל העולם כולו את ה-RNA השייך. ד. קיצרו את התהליכים האדמיניסטרטיביים. ה. מצאו מתנדבים רבים עבור הניסויים.

אם כן, האם הוא מועיל? המחקר הראשון על הפיזור נעשה על עשרות אלפי משתתפים ופורסם ב-New England Journal of Medicine. זה היה מחקר על פי הכללים החמורים של מחקר אקראי מבוקר כפול סמיות. אקראי - כלומר, שהמשתתפים נבחרו בצורה אקראית כדי לקבל חיסון או פלצבו. כפול-סמיות - כלומר, שלא האדם הנחקר ולא החוקר יודעים אם קיבל חיסון או פלצבו. אם כן, 36621 אנשים, קיבלו מחציתם חיסון ומחציתם פלצבו.

המשך המאמר בעמוד 6

עברנו שנה קשה מאוד עם קורונה: חולים ומתים, משבר כלכלי, ניתוק מהמשפחה. החיסון מראה סוף סוף אור של תקווה. אך מעורר גם שאלות וחששות. יש הטוענים שלא ידוע אם מועיל, שנוצר בחטף ושעלול לגרום מוטציה ב-DNA. ובמיוחד ביחס ל-RNA. לכן, חובה לחקור את הספרות הרפואית, והנה תמצית המובנת לכל נפש, על מה שיודעים ועל מה שלא יודעים.

קודם כל, מה הוא mRNA ומה הוא קשור ל-DNA? DNA הוא ירושה מהורים ביולוגיים, האוגר בתוכו את ההוראות כיצד לייצר את החלבונים השונים בגופנו, כגון אינסולין והמוגלובין. ה-DNA שמו בגרעין התא. הוא אינו מייצר חלבונים בעצמו, אלא על ידי פקודה שהוא שולח דרך mRNA, Messenger Ribonucleic Acid, שליח רנ"א, לריבוזום, Ribosome, שבתוך התא, המייצר אותם חלבונים.

ומכאן לקורונה. על שטחו החיצוני נמצא חלבון המשמש כעין מפתח המאפשר לו לחבור לתוך התאים שלנו ולזהם אותם. כמובן מערכת החיסון תוקפת במיוחד אותו חלבון. הנוגדנים שנוצרים בזמן זיהום, מכוונים אל אותו מפתח ומחסלים אותו, מה שמאפשר ריפוי ומניעת זיהום נוסף.

מטרת החיסון היא ללמד את המערכת החיסונית שלנו לזהות אותו חלבון ולהילחם נגדו. חיסונים רבים מבוססים על זריקת של אותו חלבון ישירות לתוך הגוף. הבעיה היא שייצור אותו חלבון במעבדה הוא ארוך ומייגע. לכן, במקום זה, עלה רעיון לגרום לגוף שלנו לייצר אותו על ידי mRNA שיתן פקודה לריבוזום לייצר אותו. זיהו אותו שליח RNA מהר מאוד בתחילת המגפה, וקל לייצר אותו במעבדה - מה שגם יועיל אם יש מוטציה חשוכה של הנגיף.

ה-mRNA חודר לתוך תאי השריר, ונותן להם הוראה לייצר את אותו מפתח של הנגיף. יש להדגיש שאותו mRNA אינו יכול לחבור בתוך הגרעין ולבוא במגע ב-DNA. אי אפשר להחדיר הוראות מאגר לתוך המאגר כדי לשנותו. אותו mRNA הוא מאוד שברירי ומתפרק מהר מאוד.

השיטה הזאת של שליח רנ"א אינה כה חדשה. המחקר החל לפני 30 שנה אצל עכברים, ועל הניסויים האלה מתבססים ניסויים של

בית הספר התורני סביבתי מצפה רמון

חנוך לנער

הכינוס השנתי ה-14 בנושא חינוך ילדים לזכרו ולעילוי נשמתו של הילד הרך והטהור

משה יהודה דביר ז"ל

במלאת 23 שנה לפטירתו

יום העיון יעסוק בנושא:

חינוך ליושר ואמת

שידור בזום ביום ראשון י"ח שבט תשפ"א

18:00 - פתיחה הרב קובי דביר
18:15 - הרב דוד גיאמי (שעור קולי)
19:15 - הרב יהושע שפירא
20:15 - הרב שלמה אבינר
21:15 - הרב עמוס נתנאל

פרטי התחברות ליום העיון:

שידור חי בזום של מכון מאיר
Meeting ID: 555 111 5455

משפחת דביר
מצפה רמון

שליחתי הציבור

שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדבקת מודעות בבתי הכנסת ובריכוזים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותנו מאגר מיוחד של כל בתי הכנסת כולל רשימת נכאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

הפקות מיוחדות:
עיצוב, קדם דפוס ודפוס איסוף ועיטוף מוצרים בניילון לפי הזמנה, הידוק בסיכות הכנסת אינסטרטים לעלונים

לפרטים:
052-8908518 יוסי
b0528908518@gmail.com